

Alelie Coronel-Camitan
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u Filipinima.

Dave je čuo kako njegova mama kuca na vrata njegove sobe. Bilo je vrijeme za ustajanje. Isko-trljao se iz kreveta i oprao lice. Zatim se pridružio mami, tati i svojoj braći i sestrama u dnevnoj sobi.

»Dobro jutro«, rekla je mama. Dave se pospano nasmiješio. Obitelj je kleknula, a tata je izmolio molitvu za početak dana.

»Želim iznijeti sjajan stih iz Svetih pisama jutros«, rekla je mama. Otvorila je svoju Mormonovu knjigu. »Ovo je Moroni 7:45. 'A dobrotvornost trpi dugo, i dobrostiva je.'«

Dave je razmišljao o stihu dok se pripremao za školu. Prije nego što je izašao kroz vrata, izrekao je molitvu. »Molim te pomози mi da budem ljubazan danas«, molio se.

U razredu, Dave je bio sretan dok je radio školske zadatke. Pažljivo je slušao dok im je učiteljica Frida davala neke nove riječi za učenje.

Uskoro je bilo vrijeme ručka. Dave je kupio karamelizirani slatki krumpir i hladni sok. Sjeo je s prijateljima i počeo razgovarati.

Ubrzo je čuo neke klince za susjednim stolom. Dva su dječaka zadirivala novijeg dječaka po imenu Jose. Jose je bio malen za svoje godine, ali je bio dobar prema drugima i marljivo je radio u razredu. Ostali su dječaci ručali, ali Jose nije.

»Zašto si tako mali? Nemate li hrane kod kuće?« upitao je Antonio.

Dave se okrenuo prema dječacima baš na vrijeme kako bi vidio Joaquina kako uzima Joseovu torbu i baca je Antoniju. Jose je potrčao za Antonijom kako bi vratio svoje stvari.

»Molim te, daj mi moju torbu«, rekao je Jose.

Ali Antonio i Joaquin nisu slušali. »Tvoja je torba tako stara i ružna!« rekao je Joaquin.

LJUBAZNOST U VRIJEME RUČKA

Bi li ga i drugi dječaci ismijavali?

Dave je čuo sve te zlobne riječi, ali je bio nervozan pomoći Joseu. Što bi druga djeca mislila? Bi li Joaquin i Antonio i njega ismijavali? Zatim je pomislio na stih koji je mama čitala tog jutra. Dobrotvornost je dobrostiva. Isus Krist želio bi da on bude ljubazan. Bila je to ispravna stvar za učiniti. Dave je ustao i suočio se s drugim dječacima. »Prestanite zadirivati Josea. Molim vas, vratite mu njegovu torbu.«

»Koji je tvoj problem?« upitao je Joaquin.

»Zašto ste tako zli prema Joseu? Nije učinio ništa krivo«, rekao je Dave. Zatim je duboko udahnuo. »Isus nas sve voli i želi da budemo ljubazni. Molim vas, prestanite zadirivati Josea. Nasilničko je ponašanje pogrešno. Ako nastavite tako, dovest ću učiteljicu Fridu.«

Antonio je pogledao dolje u svoje cipele. Vratio je Joseu njegovu torbu. »Žao mi je«, promrmljao je. On i Joaquin vratili su se na svoja mjesta.

»Hvala«, rekao je Jose.

Dave je potapšao Josea po ramenu. »Sada smo prijatelji.« Jose se nasmiješio. Dave je kod kuće rekao svojoj obitelji što se dogodilo.

»To nije bilo lako, ali učinio si ispravno«, rekao je tata. »Ponosna sam na tebe što si ljubazan«, rekla je mama.

Sljedećeg dana dok mu je mama pomagala spakirati ručak, Dave je upitao: »Možemo li napraviti dva sendviča?«

»Zašto? Jesi li tako gladan?« mama je upitala.

Dave se nasmijao. »Ne, ali jučer sam primijetio da Jose nema hrane. Želim podijeliti nešto svoje.«

»To je sjajna ideja.« Mama je izvadila još kruha, a Dave je napravio još jedan sendvič.

Za vrijeme ručka, Dave i Jose sjedili su i zajedno jeli sendviče. Trebalo je hrabrosti spriječiti drugu djecu da zlostavljaju Josea. Ali Dave je volio svog novog prijatelja i znao je da je Nebeski Otac sretan što je odlučio biti ljubazan. ●